

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 85

(2000-2001)

Om samtykke til godkjenning av EØS-
komiteens beslutning nr. 44/2001 og
45/2001 av 30. mars 2001 om endring av
vedlegg IX i EØS-avtalen
(direktiver om elektroniske penger)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 18. mai 2001,
godkjent i statsråd samme dag.*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 31. januar 2001 å endre EØS-avtalens vedlegg IX om finansielle tjenester, til også å omfatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, og om tilsyn med slik virksomhet, og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 om endring av direktiv 2000/12/EF om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (direktiver om elektroniske penger).

Formålet med de to direktivene er å gi bestemmelser for utstedere av elektroniske penger. Elektroniske penger er definert som pengeverdi representert ved et krav på utstederen og som er lagret på en elektronisk innretning, utstedt mot betaling av et beløp ikke mindre enn den verdi som utstedes og akseptert som betaling av foretak andre enn utstederen.

Direktiv 2000/46/EF gir regler for utstedere av elektroniske penger, mens direktiv 2000/28/EF endrer definisjonen av «kredittinstitusjon» i direktiv 2000/12/EF (bankdirektivet), slik at institusjoner som utsteder elektroniske penger i henhold til direktiv 2000/46/EF også faller inn under definisjonen av «kredittinstitusjon».

Ettersom gjennomføring i norsk rett krever lovendring, ble EØS-komiteens beslutning fattet med forbehold om Stortingets samtykke, i samsvar med Grunnlovens § 26, 2. ledd og EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1.

EØS-komiteens to beslutninger, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om direktivene

Institusjoner som utsteder elektroniske penger (heretter e-pengeinstitusjoner) er definert som foretak eller enhver annen juridisk person som utsteder elektroniske penger, med unntak av kredittinstitusjoner som definert i bankdirektivets artikkel 1 første underpunkt bokstav a). Det vil si «vanlige» kredittinstitusjoner hvis virksomhet består i å motta innskudd eller andre tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten og å yte lån for egen regning.

Direktiv 2000/46/EF fastsetter at medlemsstatene skal forby andre enn kredittinstitusjoner å drive virksomhet som utsteder av elektroniske penger. Direktivet angir strenge virksomhetsbegrensninger for e-pengeinstitusjoner. Slike institusjoner skal ved siden av utstedelse av elektroniske penger kun yte nært relaterte finansielle og ikke-finansielle tjenester, slik som administrasjon av operasjonelle og andre tilhørende funksjoner relatert til utstedelsen, utstedelse og administrasjon av andre betalingsmidler unntatt ytelse av enhver form for kreditt, samt lagring av data på den elektroniske innretning på vegne av andre foretak eller offentlige institusjoner. E-pengeinstitusjoner skal etter direktivet ikke ha eierandeler i andre foretak unntatt foretak som utøver operasjonelle eller andre tilhørende funksjoner relatert til elektroniske penger utstedt eller distribuert av den aktuelle institusjonen.

Direktivet angir at bortsett fra de tilfeller der det er uttrykkelig fastsatt, skal referanser til «kredittinstitusjon» omfatte e-pengeinstitusjon bare når referansen er å finne i hvitvaskingsdirektivet (91/308/EØF) og i bankdirektivets (2000/12/EF) unntatt del V kapittel 2. Bankdirektivets kapitalkrav gjelder ikke for e-pengeinstitusjoner, da disse pålegges en lavere startkapital (1 million euro). Det er videre gitt egne krav til soliditet, angitt som en prosentandel av utstedte e-penger, og til egenkapitalandel. Det er også fastsatt i direktivet at prinsippet om gjensidig anerkjennelse i bankdirektivets ikke skal gjelde for e-pengeinstitusjoner utover virksomheten med å utstede e-penger.

Det er videre fastsatt i direktivet at e-pengeinstitusjoners mottak av betaling for de utstedte e-penger ikke skal anses som tilbakebetalingspliktig innskudd i bankdirektivets forstand. E-penger skal være innløselige hos utsteder til pari verdi, uten at dette skal koste mer ekstra enn det som er strengt nødvendig for å gjennomføre innløsningen. Det kan settes en minimumsterskel for innløsning, denne skal ikke være høyere enn 10 euro.

Det er gitt egne regler om plasseringsadgang for e-pengeinstitusjonens midler. Medlemsstatene skal fastsette egnede begrensninger i hvilken markedsrisiko e-pengeinstitusjoner kan utsette seg for. Kompetent myndighet skal i følge direktivet minst to ganger per år kontrollere at e-pengeinstitusjonene følger direktivets krav til kapital og plasseringsadgang. Direktivet åpner for at medlemsstatene kan unnta utstedere av elektroniske penger fra enkelte eller samtlige av direktivets bestemmelser og anvendelsen av bankdirektivets, dersom:

- a) Den totale virksomhet er begrenset slik at totalt utestående forpliktelser for utstedte e-penger normalt ikke overstiger 5 millioner euro og aldri overstiger 6 millioner euro.
- b) E-pengene utstedt av den aktuelle institusjon er akseptert som betalings-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger)

middel kun av datterselskaper av institusjonen, institusjonens morselskap eller andre datterselskaper av morselskapet.

- c) E-pengene utstedt av den aktuelle institusjon er akseptert som betaling bare av et begrenset antall foretak, som klart kan kjennetegnes/gjenkjennes ved lokalisering til et bestemt sted eller område og nær finansiell eller forretningsmessig tilknytning til den utstedende institusjon.

For alle de tre alternativene gjelder at de enkelte e-pengeinnretningene som blir utstedt ikke skal overstige 150 euro i pålydende. Prinsippene om gjensidig anerkjennelse innen fellesskapet skal ikke gjelde for slike institusjoner. Medlemsstatene skal kreve periodisk innrapportering om aktiviteten til institusjoner som er unntatt fra direktivet.

Det er gitt overgangsregler for e-pengeinstitusjoner som er i virksomhet før ikrafttredelse av direktivet. Medlemsstatene skal ha fastsatt nødvendige regler for gjennomføring av direktivet innen 27. april 2002.

Direktiv 2000/28/EF endrer definisjonen av «kredittinstitusjon» i direktiv 2000/12/EF (bankdirektivet), slik at institusjoner som utsteder elektroniske penger i henhold til direktiv 2000/46/EF også faller inn under definisjonen av «kredittinstitusjon». Det gis imidlertid i direktiv 2000/46/EF unntak fra flere av de krav som stilles til kredittinstitusjoner i bankdirektivet. Ordningen innebærer at utstedere av elektroniske penger ikke blir pålagt like strenge krav som andre kredittinstitusjoner med hensyn til blant annet kapitalkrav, mens det på den annen side vil være begrensninger i hvilke typer tjenester utstedere av elektroniske penger kan yte.

3 Beslutningen i EØS-komiteen

EØS-komiteen vedtok 30. mars 2001 beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 om å endre EØS-avtalens vedlegg IX til å omfatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, og om tilsyn med slik virksomhet, og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 om endring av direktiv 2000/12/EF om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (direktiver om elektroniske penger).

Beslutning nr. 2001/44 inneholder en innledning og fire artikler. I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 fastslår at i avtalens vedlegg IX nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF) tilføyes følgende før tilpasningen: «32000 L 0028: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 om endring av direktiv 2000/12/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 275 av 27.10 2000, s. 37).»

Artikkel 2 bestemmer at teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 fastsetter at denne beslutning trer i kraft 31. mars 2001, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Beslutning nr. 2001/45 inneholder en innledning og fire artikler. I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 sier at avtalens vedlegg IX nr. 15 skal lyde: «32000 L 0046: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger, og om tilsyn med slik virksomhet (EFT L 275 av 27.10 2000, s. 39).»

Artikkel 2 fastslår at teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 fastsetter at denne beslutning trer i kraft 31. mars 2001, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Etter artikkel 103 nr. 1, skal EFTA-statene innen seks måneder fra det tidspunkt da beslutningen ble vedtatt (som var 30. mars 2001), meddele ovenfor de andre EØS-statene at forfatningsrettslige krav er oppfylt, det vil for Norge sin del si at Stortingets samtykke til godkjenning er innhentet.

4 Forholdet til norsk rett

Adgangen til å utstede e-penger for andre enn banker er ikke særskilt regulert i norsk rett. Etter Finansdepartementets vurdering krever gjennomføring av direktivene dermed lovendring.

I utgangspunktet antas det at utstedelse av e-penger i direktivets forstand ikke rammes av bankenes innskuddsmonopol, men dette må vurderes konkret for det enkelte system. Videre kan det ikke utelukkes at e-pengesystemer vil kunne omfattes av finansieringsvirksomhetsloven av 10. juni 1988 nr. 40. Telenor AS har konsesjon etter finansieringsvirksomhetsloven til å drive et system som har visse likhetstrekk med direktivets e-pengesystemer (Telenor Link AS - system for forskuddsbetaling av internetthandel).

Banklovkommisjonen har i NOU 1998: 14 foreslått at andre enn finansforetak skal kunne utstede pengekort eller annet bevis for vanlig kjøpekraft dersom kjøpekraften i kortet ikke overstiger 1000 kroner, eller et høyere beløp fastsatt av Kongen, og kortet ikke er knyttet til kontoavtale. Forslaget innebærer at det ikke stilles krav til konsesjon eller tilsyn og at små e-pengeforetak ikke skal omfattes av reguleringene i lov om finansforetak. Dette forslaget samsvarer på visse punkter med direktivene, men det foreligger også grunnleggende ulikheter. Direktivene legger opp til særregulering av e-pengeinstitusjoner som sådan, med delvis harmonisering med direktiv 2000/12/EF (bankdirektivet), og mulighet for visse unntak for små systemer. Etter direktivene vil da reglene i bankdirektivet om krav til konsesjon, minimumskapital, tilsyn m.v. som hovedregel gjelde for e-pengeinstitusjoner.

Direktiv 2000/46/EF innebærer også krav om at hvitvaskingsreglene skal gjelde for utstedere av elektroniske penger. Hvitvaskingsreglene er i norsk rett gjennomført i finansieringsvirksomhetsloven § 2-17. Det må vurderes om det er behov for endringer av virkeområdet for denne bestemmelsen.

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

Gjennomføring av direktivene i Norge innebærer regulering av hittil uregulert virksomhet. Dette modifieres av at utstedelse av e-penger grenser opp mot, og etter omstendighetene vil kunne utgjøre, virksomhet som reguleres av lovgivningen for banker og finansieringsforetak. Det vises til omtalen av dette i avsnitt 4 ovenfor. Det antas at regulering av virksomheten vil gjøre forholdet til gjeldende regulering av bankvirksomhet (innskuddsmonopolet) og annen finansieringsvirksomhet klarere.

Det vil være naturlig at den offentlige forvaltningen og tilsynet med e-pengeinstitusjonene legges til Kredittilsynet. Administrasjonen av ordningen vil særlig omfatte konsesjonsbehandling, dokumentbasert og stedlig tilsyn, oppfølging av regelbrudd mv., samt forvaltning av relevant regelverk. Dette vil antakelig fordre en begrenset økning i Kredittilsynets ressursbruk. Det kan på denne bakgrunn bli nødvendig med en tilsvarende økning i Kredittilsynets budsjettmidler. Det faktiske behovet vil blant annet avhenge av omfanget som slik virksomhet får i Norge.

6 Konklusjon og tilrådning

En innlemmelse av direktivene i EØS-avtalen vil få betydning for bankene ved at utstedelse av elektroniske penger vil få en særskilt regulering, og ved at banker som måtte planlegge utstedelse av e-penger vil kunne få konkurranse fra andre foretak som starter opp slik virksomhet.

Finansdepartementet tilrår at direktiv 2000/46/EF om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, og om tilsyn med slik virksomhet, og direktiv 2000/28/EF om endring av direktiv 2000/12/EF om adgangen til å starte opp og utøve virksomhet som kredittinstitusjon, innlemmes i EØS-avtalen uten særskilte tilpasninger. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

st a d f e s t e r:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger), i samsvarende med et vedlagt forslag.

**Forslag til vedtak om samtykke til
godkjenning av EØS-komiteens
beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av
30. mars 2001 om endring av vedlegg
IX i EØS-avtalen (direktiver om
elektroniske penger)**

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 31. januar 2001 om endring av vedlegg IX til EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 av 30. mars 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 15/2001 av 28. februar 2001 ¹⁾
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 om endring av direktiv 2000/12/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon ²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg IX nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF) tilføyes følgende før tilpasningen:

«, endret ved:

- **32000 L 0028:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 om endring av direktiv 2000/12/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 275 av 27.10 2000, s. 37).»

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 31. mars 2001, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1 ³⁾

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

¹⁾ Ennå ikke kunngjort.

²⁾ EFT L 275 av 27.10 2000, s. 37.

³⁾ Forfatningsrettslige krav angitt.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger)

Utferdiget i Brussel, 30. mars 2001.

For EØS-komiteen	
Formann	
P. Westerlund	
EØS-komiteens sekretærer	
P.K. Mannes	M. Brinkmann

Vedlegg 2**Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 om endring av direktiv 2000/12/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 første og tredje punktum, under henvisning til forslag fra Kommisjonen ⁴⁾

, under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité ⁵⁾

, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank ⁶⁾

, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251 ⁷⁾

og

ut fra følgende betraktninger:

1. I samsvar med traktatens mål er det ønskelig å fremme en harmonisk utvikling av kredittinstitusjonenes virksomhet i hele Fellesskapet, særlig når det gjelder utstedelse av elektroniske penger.
2. Enkelte institusjoner begrenser sin virksomhet til hovedsakelig å omfatte utstedelse av elektroniske penger. For å unngå enhver konkurransevridding mellom dem som utsteder elektroniske penger, selv med hensyn til anvendelsen av pengepolitiske tiltak, bør disse institusjonene, under forutsetning av at det vedtas hensiktsmessige særskilte bestemmelser for å ta hensyn til deres særlige egenskaper, omfattes av virkeområdet for direktiv 2000/12/EF ⁸⁾
3. Det er derfor tilrådelig å utvide definisjonen av kredittinstitusjoner i artikkel 1 i direktiv 2000/12/EF til også å omfatte disse institusjonene.
4. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeinstitusjon og om tilsyn med slik virksomhet ⁹⁾ inneholder en definisjon av e-pengeinstitusjon.
5. For å sikre ihendehavernes tillit må elektroniske penger kunne innløses -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

⁴⁾ EFT C 317 av 15.10 1998, s. 12.

⁵⁾ EFT C 101 av 12.4 1999, s. 64.

⁶⁾ EFT C 189 av 6.7 1999, s. 7.

⁷⁾ Europaparlamentsuttalelse av 15. april 1999 (EFT C 219 av 30.7.1999, s. 421), bekreftet 27. oktober 1999, Rådets felles holdning av 29. november 1999 (EFT C 26 av 28.1 2000, s. 12) og europaparlamentsbeslutning av 11. april 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1).

⁹⁾ EFT L 275 av 27.10 200, s. 39.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger)

Artikkel 1

I direktiv 2000/12/EF gjøres følgende endringer:

1.	Artikkel 1 nr. 1 første ledd skal lyde:	
	««kredittinstitusjon»:	
	a)	et foretak hvis virksomhet består i å motta fra allmennheten innskudd og annen kapital som skal betales tilbake, og å yte kreditt for egen regning, eller
	b)	en e-pengeinstitusjon som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeinstitusjon og om tilsyn med slik virksomhet*.
2.	I avdeling V skal ny artikkel 33a lyde:	
	« <i>Artikkel 33a</i>	
	Artikkel 3 i direktiv 2000/46/EF får anvendelse på kredittinstitusjoner.»	

*. EFT L 275 av 27.10 2000, s. 39.»

Artikkel 2

1.	Medlemsstatene skal innen 27. april 2002 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.
	Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2.	Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.
Utferdiget i Brussel, 18. september 2000.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
N. FONTAINE	H. VÉDRINE
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Vedlegg 3

EØS-komiteens beslutning nr. 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 15/2001 av 28. februar 2001 ¹⁰⁾
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger, og om tilsyn med slik virksomhet ¹¹⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

Avtalens vedlegg IX nr. 15 skal lyde:

«15.	32000 L 0046: Europaparlaments og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger, og om tilsyn med slik virksomhet (EFT L 275 av 27.10 2000, s. 39).»
------	--

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 31. mars 2001, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1 ¹²⁾

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 30. mars 2001.

¹⁰⁾ Ennå ikke kunngjort.

¹¹⁾ EFT L 275 av 27.10 2000, s. 39.

¹²⁾ Forfatningsrettslige krav angitt.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger)

For EØS-komiteen	
Formann	
P. Westerlund	
EØS-komiteens sekretærer	
P.K. Mannes	M. Brinkmann

Vedlegg 4**Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeinstitusjon og om tilsyn med slik virksomhet**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 første og tredje punktum, under henvisning til forslag fra Kommisjonen ¹³⁾

, under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité ¹⁴⁾

, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank ¹⁵⁾

, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251 ¹⁶⁾

og

ut fra følgende betraktninger:

1. Kredittinstitusjoner som definert i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav b) i direktiv 2000/12/EF ¹⁷⁾ er underlagt virksomhetsbegrensninger.
2. Det må tas hensyn til disse institusjonenes særtrekk og treffes nødvendige passende tiltak for å samordne og harmonisere medlemsstatenes lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeinstitusjon og om tilsyn med slik virksomhet.
3. For dette direktivs formål kan elektroniske penger betraktes som en elektronisk erstatning for mynter og sedler, som er lagret i en elektronisk innretning
4. g som et smartkort eller et dataminne og som vanligvis er beregnet på elektronisk betaling av mindre beløp.
5. Den framgangsmåten som er valgt, er egnet til å oppnå bare den grunnleggende harmonisering som er nødvendig og tilstrekkelig for å sikre gjensidig anerkjennelse av tillatelse som e-pengeinstitusjon og tilsyn med slik virksomhet, slik at det kan gis én felles tillatelse som er anerkjent i hele Fellesskapet og utformet for å sikre ihendehaverens tillit og at prinsippet om hjemstatstilsyn får anvendelse.
6. På bakgrunn av den raske utviklingen innen elektronisk handel er det

¹³⁾ EFT C 317 av 15.10 1998, s. 7.

¹⁴⁾ EFT C 101 av 12.4 1999, s. 64.

¹⁵⁾ EFT C 189 av 6.7 1999, s. 7.

¹⁶⁾ Europaparlamentsuttalelse av 15. april 1999 (EFT C 219 av 30.7.1999, s. 415), bekreftet 27. oktober 1999, Rådets felles holdning av 29. november 1999 (EFT C 26 av 28.1 2000, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 11. april 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT). Rådsbeslutning av 16. juni 2000.

¹⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5 2000, s. 1). Direktivet endret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 av 27.10 2000, s. 37).

- ønskelig å fastlegge rammeregler som gjør det mulig å oppnå alle de potensielle gevinstene ved elektroniske penger og særlig å unngå at teknologisk nyskaping hindres. Derfor innføres ved dette direktiv en teknologinøytral rettslig ramme som harmoniserer tilsynet med e-pengeinstitusjoner i den utstrekning dette er nødvendig for å sikre en sunn og forsvarlig drift av slik virksomhet og særlig institusjonene finansielle integritet.
7. I henhold til nr. 5 i vedlegg I til direktiv 2000/12/EF har kredittinstitusjoner allerede tillatelse til å utstede og forvalte betalingsmidler, herunder elektroniske penger, og å utøve slik virksomhet i hele Fellesskapet under forutsetning av det foreligger gjensidig anerkjennelse og at virksomheten skjer i samsvar med den omfattende tilsynsordningen institusjonene er underlagt i henhold til de europeiske bankdirektivene.
 8. Det er berettiget og ønskelig at det innføres en egen tilsynsordning for e-pengeinstitusjoner som skiller seg fra den som gjelder for andre kredittinstitusjoner, selv om den bygger på den eksisterende tilsynsordningen, særlig direktiv 2000/12/EF med unntak av avdeling V kapittel 2 og 3, da utstedelse av elektroniske penger på grunn av disse pengers særskilte karakter som elektronisk erstatning for mynter og sedler ikke i seg selv utgjør mottak av innskudd i henhold til artikkel 3 i direktiv 2000/12/EF dersom de mottatte midler umiddelbart byttes mot elektroniske penger.
 9. Mottak av midler fra offentligheten i bytte mot elektroniske penger som gir opphav til en kredittsaldo på en konto i den utstedende institusjon, utgjør mottak av innskudd og andre midler som skal betales tilbake som omhandlet i direktiv 2000/12/EF.
 10. For å sikre ihendehaverens tillit må elektroniske penger kunne innløses. At de kan innløses, innebærer ikke i seg selv at midler som mottas i bytte mot elektroniske penger, skal betraktes som innskudd eller andre midler som skal betales tilbake som omhandlet i direktiv 2000/12/EF.
 11. Innløsning skal alltid skje etter pålydende verdi.
 12. Som beskyttelse mot risikoen forbundet med utstedelse av elektroniske penger bør denne tilsynsordningen være mer målrettet, og den er derfor mindre omfattende enn den som gjelder for kredittinstitusjoner, særlig ved at kravene til startkapital er redusert og at det er gitt unntak fra virkeområdet for direktiv 93/6/EØF¹⁸⁾ og fra avdeling V kapittel 2 avsnitt II og III i direktiv 2000/12/EF.
 13. Det er imidlertid nødvendig å skape like konkurransevilkår mellom e-pengeinstitusjoner og andre kredittinstitusjoner som utsteder elektroniske penger, og dermed sikre rettferdig konkurranse mellom flere typer institusjoner, til fordel for ihendehaverne. Denne målsetningen er oppfylt ved at de nevnte forenklingene i tilsynsordningen for e-pengeinstitusjoner oppveies av strengere bestemmelser enn dem som gjelder for andre kredittinstitusjoner, blant annet gjennom begrensninger på den virksomhet e-pengeinstitusjoner kan utøve, særlig de investeringsbegrensninger de av forsiktighetshensyn er pålagt for å sikre at deres finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger til enhver tid er dekket av tilstrekkelig likvide aktiva med lav risiko.
 14. Så lenge tilsynet med de deler av kredittinstitusjonenes virksomhet som utføres som underleverandørtjenester ikke er harmonisert, bør e-pengein-

¹⁸⁾ Rådsdirektiv 93/6/EØF av 15. mars 1993 om investeringsforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad (EFT L 141 av 11.6 1993, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 98/33/EF (EFT L 204 av 21.7 1998, s. 29).

stisjoner ha sunne og forsvarlige framgangsmåter for forvaltning og kontroll. Siden driftsmessige og andre oppgaver knyttet til utstedelsen av elektroniske penger kan utføres av foretak som ikke er underlagt tilsyn, er det av vesentlig betydning at e-pengeinstitusjoner råder over interne strukturer som står i forhold til den risiko av finansiell eller annen art som de utsettes for.

15. Utstedelse av elektroniske penger kan påvirke det finansielle systems stabilitet og betalingssystemenes evne til å fungere smidig. Det er nødvendig med et nært samarbeid i forbindelse med vurderingen av de elektroniske pengesystemenes integritet.
16. Vedkommende myndigheter bør ha adgang til å unnta e-pengeinstitusjoner som utøver virksomhet utelukkende på sin medlemsstats territorium fra enkelte av eller alle kravene i dette direktiv.
17. Vedtakelse av dette direktiv er det best egnede middel til å nå de ønskede mål. Det begrenser seg til det minimum som er nødvendig for å nå disse mål og går ikke lenger enn det som er nødvendig for dette formål.
18. Det bør fastsettes bestemmelser om at dette direktiv skal gjennomgås på ny i lys av erfaringene med hensyn til markedsutviklingen og vernet av ihendehavere av elektroniske penger.
19. Den rådgivende komité for bankspørsmål er blitt rådspurt i forbindelse med vedtakelsen av dette direktiv -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Omfang, definisjoner og virksomhetsbegrensninger

1. Dette direktiv får anvendelse på e-pengeinstitusjoner.
2. Det får ikke anvendelse på institusjonene omhandlet i artikkel 2 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF.
3. I dette direktiv menes med:
 - a) «e-pengeinstitusjon»: et foretak eller annen juridisk person, unntatt en kredittinstitusjon som definert i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) i direktiv 2000/12/EF, som utsteder betalingsmidler i form av elektroniske penger,
 - b) «elektroniske penger»: en pengeverdi representert ved en fordring på utstederen som:
 - i. er lagret i en elektronisk innretning,
 - ii. er utstedt etter mottak av midler til et beløp som ikke har mindre verdi enn den utstedte pengeverdi,
 - iii. godtas som betalingsmiddel av andre foretak enn utstederen.
4. Medlemsstatene skal forby personer eller foretak som ikke er kredittinstitusjoner som definert i artikkel 1 nr. 1 første ledd i direktiv 2000/12/EF å utøve virksomhet som består i å utstede elektroniske penger.
5. Den forretningsvirksomhet som e-pengeinstitusjoner kan utøve ved siden av utstedelse av elektroniske penger, skal være begrenset til:
 - a) yting av nær tilknyttede finansielle og ikke-finansielle tjenester som forvaltning av elektroniske penger gjennom utføring av driftsmessige og andre oppgaver knyttet til utstedelsen samt utstedelse og forvaltning av andre betalingsmidler, med unntak av enhver form for yting av

- kreditt, og
- b) lagring av data på den elektroniske innretningen på vegne av andre foretak eller offentlige institusjoner.

En e-pengeinstitusjon kan ikke ha noen eierandeler i andre foretak med mindre disse foretakene utfører driftsmessige og andre oppgaver i forbindelse med elektroniske penger som utstedes eller distribueres av vedkommende e-pengeinstitusjon.

Artikkel 2

Anvendelse av bankdirektivene

1. Med mindre noe annet er uttrykkelig nevnt, får bare henvisninger til kredittinstitusjoner i direktiv 91/308/EØF¹⁹⁾ og direktiv 2000/12/EF med unntak av avdeling V kapittel 2 anvendelse på e-pengeinstitusjoner.
2. Artikkel 5, 11, 13, 19, 20 nr. 7 og 51 og 59 i direktiv 2000/12/EF får ikke anvendelse. Ordningene med gjensidig anerkjennelse omhandlet i direktiv 2000/12/EF får ikke anvendelse på andre deler av e-pengeinstitusjonenes virksomhet enn utstedelse av elektroniske penger.
3. Mottak av midler som omhandlet i artikkel 1 nr. 3 bokstav b) ii) utgjør ikke et innskudd eller annet middel som skal betales tilbake som omhandlet i artikkel 3 i direktiv 2000/12/EF dersom de mottatte beløp umiddelbart byttes mot elektroniske penger.

Artikkel 3

Innløsning

1. En ihendehaver av elektroniske penger kan i gyldighetsperioden kreve at utstederen innløser dem til pålydende verdi i mynter og sedler eller ved overføring til konto uten andre kostnader enn de som er strengt nødvendige for å utføre denne transaksjonen.
2. I avtalen mellom utsteder og ihendehaver skal vilkårene for innløsning klart presiseres.
3. I avtalen kan det fastsettes et minstebeløp for innløsning. Dette beløpet kan ikke overstige 10 euro.

Artikkel 4

Krav til startkapital og løpende ansvarlig kapital

1. En e-pengeinstitusjon skal ha en startkapital, som definert i artikkel 34 nr. 2 punkt 1) og 2) i direktiv 2000/12/EF, på minst 1 million euro. Til tross for det som står i nr. 2 og 3, kan ikke institusjonens ansvarlige kapital som definert i direktiv 2000/12/EF falle under dette beløp.

¹⁹⁾ Rådsdirektiv 91/308/EØF av 10. juni 1991 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger (EFT L 166 av 28.6.1991, s. 77).

2. En e-pengeinstitusjon skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som er lik eller større enn 2 % av det høyeste av følgende to beløp: den aktuelle verdi eller gjennomsnittsverdien for de siste seks måneder av institusjonens finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger.
3. En e-pengeinstitusjon som ennå ikke har vært i drift i seks måneder, medregnet dagen da driften startet, skal ha en ansvarlig kapital som er lik eller større enn 2 % av det høyeste av følgende to beløp: den aktuelle verdi eller målverdien etter seks måneder av dens finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger. Målverdien etter seks måneder av institusjonens finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger skal framgå av dens forretningsplan med forbehold for eventuelle endringer etter krav fra vedkommende myndigheter.

Artikkel 5

Investeringsbegrensninger

1. En e-pengeinstitusjon skal ha investeringer for et beløp som minst svarer til dens finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger, men bare i følgende aktiva:
 - a) aktiva som i henhold til artikkel 43 nr. 1 bokstav a) punkt 1, 2, 3 og 4 og artikkel 44 nr. 1 i direktiv 2000/12/EF gis en risikovektlegging på null prosent og som er tilstrekkelig likvide,
 - b) folioinnskudd i kredittinstitusjoner i sone A som definert i direktiv 2000/12/EF,
 - c) gjeldsinstrumenter som
 - i. er tilstrekkelig likvide,
 - ii. ikke omfattes av nr. 1 bokstav a),
 - iii. er anerkjent av vedkommende myndigheter som kvalitetseiendeler som omhandlet i artikkel 2 nr. 2 i direktiv 93/6/EFØ, og
 - iv. utstedes av foretak som ikke har en kvalifisert eierandel som definert i artikkel 1 i direktiv 2000/12/EF i den aktuelle e-pengeinstitusjon, eller som skal inngå i slike foretaks konsoliderte regnskap.
2. Investeringene omhandlet i nr. 1 bokstav b) og c) kan ikke overstige 20 ganger vedkommende e-pengeinstitusjons ansvarlige kapital, og skal være underlagt begrensninger som skal være minst like strenge som dem som gjelder for kredittinstitusjoner i samsvar med avdeling V kapittel 2 avsnitt III i direktiv 2000/12/EF.
3. For å gardere seg mot markedsrisiko knyttet til utstedelse av elektroniske penger og investeringene omhandlet i nr. 1 kan e-pengeinstitusjoner bruke tilstrekkelig likvide rente- og valutakursrelaterte poster utenfor balansen i form av finansielle derivater som omsettes på børs (altså ikke OTC-derivater) og som er underlagt krav til daglig margin, eller valuta-kontrakter med en opprinnelig løpetid på minst 14 kalenderdager. Bruk av finansielle derivater etter første punktum er tillatt bare dersom det er hensikten å fjerne markedsrisikoen helt og, i den grad det er mulig, dette faktisk skjer.
4. Medlemsstatene skal innføre passende begrensninger på den markedsrisiko e-pengeinstitusjoner kan påta seg i forbindelse med investeringene nevnt i nr. 1.

5. Ved anvendelsen av nr. 1 skal aktiva vurderes til den laveste av følgende to verdier: anskaffelseskostnad eller markedsverdi.
6. Dersom verdien av aktivaene omhandlet i nr. 1 faller under summen av den finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger, skal vedkommende myndigheter påse at den berørte e-pengeinstitusjon treffer passende tiltak for raskt å rette opp dette forhold. For dette formål kan vedkommende myndigheter midlertidig tillate at den berørte institusjon dekker sin finansielle gjeld knyttet til utestående elektroniske penger ved hjelp av andre aktiva enn de som er nevnt i nr. 1 opp til et beløp som ikke overstiger 5 % av denne gjelden eller institusjonens samlede ansvarlige kapital, dersom sistnevnte beløp er lavere.

Artikkel 6

Vedkommende myndigheters kontroll med særlige krav

Vedkommende myndigheter skal påse at de beregninger som skal brukes til å kontrollere om artikkel 4 og 5 er overholdt, utføres minst to ganger i året, enten av e-pengeinstitusjonen, som skal oversende til vedkommende myndigheter resultatene samt de enkeltdata det måtte være anmodet om, eller av vedkommende myndigheter på grunnlag av data framskaffet av e-pengeinstitusjonen.

Artikkel 7

Sunn og forsvarlig drift

E-pengeinstitusjoner skal ha sunne og forsvarlige framgangsmåter for ledelse, forvaltning og regnskapsførsel, og hensiktsmessige internkontrollordninger. Disse skal være avpasset etter de finansielle og ikke-finansielle risikoer institusjonene er utsatt for, herunder tekniske risikoer og risikoer knyttet til framgangsmåtene, samt risikoer i forbindelse med virksomhet som utøves i samarbeid med foretak som utfører driftsmessige eller andre oppgaver knyttet til institusjonenes virksomhet.

Artikkel 8

Unntak

1. Medlemsstatene kan tillate at deres vedkommende myndigheter unnlater å anvende enkelte eller samtlige bestemmelser i dette direktiv eller i direktiv 2000/12/EF på en e-pengeinstitusjon:
 - a) dersom all forretningsvirksomhet omhandlet i artikkel 1 nr. 3 bokstav a) i dette direktiv hos en institusjon gir opphav til en samlet finansiell gjeld knyttet til utestående elektroniske penger som vanligvis ikke overstiger 5 millioner euro og aldri overstiger 6 millioner euro, eller
 - b) dersom de elektroniske pengene utstedt av institusjonen godtas som betalingsmiddel bare av et datterselskap som utfører driftsmessige eller andre oppgaver i forbindelse med de elektroniske pengene som utstedes eller distribueres av vedkommende institusjon, institusjo-

nens hovedforetak eller av eventuelle andre datterselskaper av dette hovedforetaket, eller

- c) dersom de elektroniske pengene som utstedes av institusjonen godtas som betalingsmiddel bare av et begrenset antall foretak som klart skiller seg ut ved
- i. sin beliggenhet i de samme lokaler eller innenfor et annet begrenset lokalt område, eller
 - ii. sin nære finansielle eller forretningsmessige forbindelse med den utstedende institusjon, for eksempel i form av en felles markedsførings- eller distribusjonsordning.

I avtalene som ligger til grunn for virksomheten, skal det være fastsatt at det beløp som kan være lagret på den elektroniske innretningen som stilles til ihendehavernes rådighet til betalingsformål, ikke kan overstige 150 euro.

2. En e-pengeinstitusjon som er blitt innvilget unntak etter nr. 1, er ikke omfattet av ordningene for gjensidig anerkjennelse fastsatt i direktiv 2000/12/EF.
3. Medlemsstatene skal kreve av alle e-pengeinstitusjoner som er blitt unntatt fra anvendelsen av dette direktiv og direktiv 2000/12/EF at de regelmessig framlegger rapport om sin virksomhet, særlig om summen av sin finansielle gjeld knyttet til elektroniske penger.

Artikkel 9

Tidligere ervervede rettigheter

E-pengeinstitusjoner omfattet av dette direktiv som har startet sin virksomhet i henhold til gjeldende bestemmelser i den medlemsstat hvor de har sin hovedadministrasjon før ikrafttredelsesdatoen for bestemmelsene vedtatt til gjennomføring av dette direktiv, eller før datoen nevnt i artikkel 10 nr. 1 dersom denne kommer først, skal anses for å ha tillatelse. Medlemsstatene skal kreve at slike e-pengeinstitusjoner framlegger for vedkommende myndigheter alle opplysninger som er nødvendige for at disse innen seks måneder fra ikrafttredelsesdatoen for bestemmelsene vedtatt til gjennomføring av dette direktiv kan vurdere om en institusjon oppfyller kravene i dette direktiv, hvilke tiltak som skal treffes for å sikre at de overholdes, eller om tillatelsen bør trekkes tilbake. Dersom kravene ikke er oppfylt innen seks måneder fra datoen nevnt i artikkel 10 nr. 1, skal ikke vedkommende e-pengeinstitusjon lenger være omfattet av gjensidig anerkjennelse etter dette tidspunkt.

Artikkel 10

Gjennomføring

1.	Medlemsstatene skal innen 27. april 2002 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.
----	--

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 44/2001 og 45/2001 av 30. mars 2001 om endring av vedlegg IX i EØS-avtalen (direktiver om elektroniske penger)

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.	
2.	Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 11

Revisjon

Senest 27. april 2005 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktiv, særlig om

- tiltak truffet for å beskytte innehavere av elektroniske penger, herunder eventuelt behovet for å innføre en garantiordning,
- kapitalkrav,
- unntak, og
- eventuelt behovet for et forbud mot at det betales renter av midler mottatt i bytte mot elektroniske penger,

om nødvendig vedlagt forslag til revisjon av direktivet.

Artikkel 12

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.
Utferdiget i Brussel, 18. september 2000.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
N. FONTAINE	H. VÉDRINE
<i>President</i>	<i>Formann</i>
